

len og Ballen, som den ærede Ordfører har gjort overfor Marinebestyrelsen i Dag. Vi have intet Andet at gjøre, vi have ikke Raad til at anstille et kostbart vidtgaaende Forsøg, vi maa støtte os i en særlig Grad til de Erfaringer, som andre Lande have vundet. Af disse Grunde tror jeg, at der ikke kan lægges nogen Flaadeplan for nogen lang Fremtid. Jeg tror, at vi maa tage Dieblirket i Agt, gribe det, der efter vor Formening er det Bedste i Dieblirket, og saa søge at fremme det, saa vidt vore Midler til enhver given Tid tillade det. Den ærede Ordfører lægger en særdeles høj Grad af Vægt paa, de Torpedoforsøg, som ere foretagne ved Karlskrona, og hvor han formener, at de Skibe, man anstillede Forsøg imod, bleve saa ynkkelig tilredte, at han endog, den Gang han første Gang havde Ordet i Dag, syntes at være af den Formening, at, dersom England og Frankrig havde Krigsskib til de Forsøg, der vare foretagne, vilde de neppe bygge Pantferkskibe mere. I ethvert Fald, dersom disse Forsøg med Søminer, som ere foretagne der, havde den Betydning, som den ærede Ordfører i sit Foredrag vilde tillægge dem, og saaledes som han efter sin Formening vilde gjøre Udsaldet af disse Forsøg anvendeligt paa Flaadens Udvikling hos os, hvis det forholdt sig, som den ærede Ordfører her skildrede, vilde det ikke alene være ufornuftigt for os at bygge Pantferkskibe, men det vilde være ufornuftigt for en hvilken som helst Magt overhovedet at bygge noget Pantferkskib. Dette, at andre Magter imidlertid fremdeles bygge stærke Krigsskibe, som de hidtil have gjort, og fortsatte dermed, er et Vidnesbyrd om, at det neppe er klogt og rigtigt af os at forlade Bygningen af stærkere Krigsskibe. Der er isørigt en Giendommelighed saavel ved den ærede Ordførers Udtalelser om disse Forhold som ved de Udtalelser, der ere fremkomne af dem, som tale i samme Retning som han, og det er denne, at de tale bestandig om at flytte Forsvaret og Forsvarsmidlerne bort fra Kjøbenhavn; men saa er den ærede Ordfører i Dag under hele sin Argumentation for og imod de forskjellige Forsvarsmidler gaaet ud fra Forsvar kun af et eneste Sted, nemlig Kjøbenhavn. Der var et Spørgsmaal, der kom fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds, som han syntes at rette til Krigsministeren, idet han opfordrede denne til at sætte sig i Forbindelse med Hærudvalget for at faae at vide, hvor vidt Marinens Organisationslov er blevet fremmet. Saa vidt jeg veed, er det ærede Medlem for Aalborg ogsaa Medlem af Hærudvalget lige saa vel, som jeg isørigt selv er det, og det er os altsaa bekendt, at der ingen Møde har været holdt i dette Udvalg med den Hensigt at fremme disse Love, at de altsaa heller ikke kunne blive fremmede. Det ærede Medlem kunde altsaa godt have rettet sin Opfordring til Ministeren mere direkte, end han gjorde ved at fingere denne Ven-

ding. Det var i Anledning af, at det ærede Medlem nærede Tvivl om, hvor vidt Marinens Raades vare tilstrækkelig stærke til baade at besætte Krigsskibene og at betjene Minevesenet. Der kan jo ganske vist ogsaa være Grund til ikke ringe Tvivl paa dette Omraade, og jeg kan for mit Bedkommende ikke Andet end beklage, at vi i saa mange Aar med klar Bevidsthed for Die om, at Flaaden var for svagt forsynet med Befalingsmænd, ikke have kunnet opnaa at fremme de Love, som kunde afhjælpe dette Onde. Man maa vel saglens, hvis der skulde komme onde Tider, hjælpe sig som man kan og søge at sprede Befalingsmændene saa tyndt, at de kunne strække over de forskjellige Omraader. Der falder mig dog endnu et Spørgsmaal ind, som ogsaa den ærede Ordfører flere Gange kom tilbage til i sin Argumentation her i Dag i sit første Foredrag. Jeg blev noget overrasket, da jeg første Gang hørte, hvorledes man fra hans Side støttede sig til Berlingske Tidende; stadig under den ærede Ordførers Foredrag støttede han sig til de Oplysninger, han havde faaet i Berlingske Tidende, og som den ærede Ordfører meddelte vare oversatte fra Times. Det kan vistnok være meget gode Sndlæg, der saaledes have staaet i Times, og som senere have fundet Plads i Berlingske Tidende, men jeg tror dog ikke, disse Sndlæg kunne betragtes som Andet end som vane Partiindlæg; de have ikke været Andet paa det Sted, hvor de første Gang kom frem,ovre i England, end Partiindlæg i Striden om Spørgsmaalet mellem Artilleri og Pantfer (Afbrudelse af T. H. Nielsen). Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds spørger mig, om Berlingske Tidende tager Parti mod Regjeringen. Jeg veed ikke, i hvad Hensigt Berlingske Tidende har gjort det. Jeg indlader mig slet ikke paa Berlingske Tidende som Berlingske Tidende, det bliver et andet Spørgsmaal, jeg taler kun om den ærede Ordførers Tale i Formiddagsmødet, hvor han støttede sig til Artikler i Berlingske Tidende, som denne havde optaget efter Times, og det var i den Anledning jeg gjorde opmærksom paa, at man ikke kunde tillægge disse Artikler anden Betydning end Partiindlæg i et staaende Stridsspørgsmaal. Jeg kender meget godt, hvorledes det gaar til med disse Artikler, der finde deres Plads i Berlingske Tidende. Berlingske Tidende er et meget godmodigt Blad, og naar Nogen kommer til den, selv om han hører til et bestemt Parti paa dette Omraade, og et saa venlig at byde Berlingske Tidende en Overfattelse fra Times, saa er Berlingske Tidende meget glad ved at faae den og bringer den videre uden sagkyndig Kritik. Det ser jo meget upartisk ud. Naatte jeg endnu isørigt med Hensyn saavel til Marinebevillingerne som til Hærbetillingerne i al Almindelighed gjøre et Par Bemærkninger. Det er for det Første for min egen Opfattelses Bedkommende, og jeg tror tillige for de Medlemmers Bedkommende af Udvalget,